

KNIHA TÁBORA 2025

& zápisů z roku 2024/25

+ obrázky

Začneme těmi zápisy z celého školního roku 2024/25 a tábora 2025 psané převážně hrajícími členy velkého oddílu či rovery. Zápisy jsou v originále psané ručně a zde jsou přeepsané včetně většiny gramatických chyb :) Tématem tábora 2025 bylo Caesarovo mučení i odměnění za výstavu Říma, později i chrámu bohům, kteří za pomoci hrajících svrhli Caesarovu nadvládu v podání Denise MEGAROTOTRANSFORMÁTORA [Trandáka] Mazura, který měl i celou etapovou hru na starost. Tímto bych mu chtěl za všechny ještě jednou poděkovat, za skvěle připravenou etapovku, rekvizity a scénky které tábora přidaly neskutečné kouzlo. Poděkování patří i všem vedoucím a roverům, jež se postarali o chod celého tábora a připravili mnoho originálních her a etap. Jako poslední chci poděkovat i všem klukům [Krhútům] kteří se tábora účastnili a užili si ho!

Dále se podíváme na rekordy kluků z tábora v různých disciplínách a skautských dovednostech, což na konci doplníme o umístění v letošních táborových velkých cenách [Caesarovo hrách]. Vše je doplněno o ty nejhezčí fotografie k jednotlivým aktivitám a pár grafických obrázků.

OSNOVA:

- str. 1 předmluva, osnova
- str. 2 – 12 zápisy z roku 2024/25
- str. 13 – 22 zápisy z tábora 2025
- str. 23 – 26 zápisy z oddílových zkoušek
- zadní strana pořadí velkých cen

Zpracoval a vytvořil: Martin DŘEVOLEZEC Jelen, jako současný vůdce roverského kmene.

606 PODZIMNÍ ODDÍLOVÁ VODA

30. srpna – 1. září 2024

Tento zápis začne jako každý jiný, srazem na hlavním nádraží. Odjezd byl vlakem. Už jsme se těšili na řeku Lužnici. Tábořiště jsme měli na (nedohledatelný zdroj) a jeli jsme na (nedohledatelný zdroj). První část Lužnice byla fajn, dva v klidu jezy, pěkné počasí, ale řeka byla volej. Na druhé části řeky Lužnice jsme pocítili lehký vánek, zatažení oblohy atd. Pak jsme se vylodili na daném tábořišti. Třetí a poslední část řeky Lužnice jsme cítili bouři. Fakt masivní bouři a skoro všichni se cvakli. A půlka se nevrátila domů. Druhá půlka šla na nádraží a vrátila se s traumaty domů. Zazvonil konec s zápisu je konec.

Netopýr

„(Zápis psán jistě podle skutečných událostí, ne zpětně na žádost kronikáře)“

607 KOLOVKA (VERZE A)

27. – 29. září 2024

Sraz byl v 19:15 před klubovnou velkého oddílu. Od tamtud jsme jeli autobusem do Terezína. Když jsme projeli tak jsme se ubytovali a šli spát. Ráno jsme se rozrazili do skupin a vyjeli na trasy. Vlčata ujela 51km, roveři 162km a skauti 63km. Celý den byla zima ale i přes to jsme dojeli do Ústí nad Labem kde jsme vyjeli na rozhlednu Větruše. Pak už jsme se jenom vraceli. Když jsme přijeli tak jsme měli večeri a volnou zábavu. Kolem 20:00 jsme šli na výlet k malé pevnosti a Tintin s Matějem jeli ještě na kolo, aby celkem ujeli 200km za den. V neděli jsme si sbalili a znova se rozřadili do skupin. Vlčata jela 22km, roveři 132km a velký oddíl 57km. Když jsme se vrátili, tak jsme už jen dali věci do autobusu a jeli jsme do Prahy.

Rys

607 KOLOVKA (VERZE B)

27. – 29. září 2024

V pátek večer přijel autobus ke klubovně, vše jsme naložili do autobusu a vyrazili. Když jsme dorazili do Terezína, museli jsme nakoupit na sobotní večeři, protože v sobotu je státní svátek. Doražením k sokolovně začalo vykládání kol a zabydlování. Bydleli jsme v prostorné tělocvičně. Ještě jsme se rozdělili do skupin na kola a pak jsme šli spát. V sobotu ráno jsme se nasnídali a zabalili baťůžky. Skupina ve které jsem byl já, jela do Roudnice nad Labem. A střední skupina jela do Ústí nad Labem. Do Roudnice jsme jeli podél Labe a přešli přes Špindlerův most a ve Vědomicích jsme si udělali přestávku. Zpátky jsme jeli podél pravého břehu Labe. V Litoměřicích jsme přešli přes most na druhou stranu. Poté jsme vyrazili směrem k Terezínu po cyklostezkách. Udělali jsme si pauzu u památníku u Terezína. Dojeli jsme do sokolovny. K večeři jsme měli párky a po večeři jsme si udělali noční prohlídku Terezína. V neděli jsme jeli na Žernoseky, někteří se rozhodli jet do Prahy na kolech. Když přijel autobus ostatní naložili věci a kola a jelo se do Prahy.

Havran

608 PUTOVNÍ VÝPRAVA A SAMOSTATNÁ VÝPRAVA VLČAT

11. – 13. října 2024

Výprava začala v 5hodin!!! na hlavním nádraží. Od tuď jsme jeli do Brd, konkrétně do Nové vsi pod Pleší. Z vlakové zastávky jsme chvíli šli až jsme došli do lesa a sešli dolů kopec a tam se utábořili. Ráno jako vždy byla rozcvička. Pak byla snídaně, zabalili jsme se a v 9:00 vyrazili. První překážkou byl rozvodněný potok, který se musel z vyvýšeného místa překročit. Pak jsme dorazili na místo kde jsme museli utvořit pětičlenné týmy na minigolf s klackama. Hráli se na místě co se jmenovalo Králova stolice. Po dohrání byla svačina a fotka. Pokračovali jsme směrem k Příbrami. Další aktivita byla za nějakou vesnicí. Byly to liščí ocásky, hráli se na počet zabití. Pokračovali jsme dál a nic extra se nedělo. Asi kolem pěti hodin jsme dorazili k Silcovi, tam bylo připravené pohoštění, to se rychle snědlo, dočerpala se voda, a šlo se dál. Pokračovali jsme lesem do Bukové u Příbrami. Hned za ní byl Pičín. Tam byla fotka a upozornili nás abychom dávali pozor, protože z toho bude bodovaná hra. Za Pičínem v lesích jsme se utábořili. K večeři byla červená s těstovinami. Pak se šlo spát. Ráno nebyla rozcvička. A poprchávalo. Na snídali jsme se a vyrazili.

Za tu dobu už pořádně začlo pršet. Po asi hodině po startu jsme museli přejít rušnou silnici, a za ní začala Příbram. Tam jsme pokračovali až do centra. Tam byla svačina a trocha odpočinku. Pokračovali jsme přes nádraží na kopec až jsme došli k dolu sv. Vojtěcha. Rozdělili jsme se na dvě skupinky. Ta ve které jsem byl já začínala u sv. Vojtěcha. Prohlídka byla s průvodcem. Nejdříve jsme sešli do podzemí, pak projeli vláčkem kus cesty až k výtahové "díře". Průvodce řekl nějaké info k samotné štole. Až jsme vylezli ven šli jsme do vedlejšího dolu

"Anna". Po chvilce venku přišla průvodkyně a prohlídka začala. Nejdříve jsme šli do hlavní místnosti a pak do strojovny. Nakonec vodní chodbou jsme prošli zpátky k dolu sv. Vojtěcha kde byla hromadná fotka a šli jsme zpátky na nádraží. Na nádraží bylo vyhodnocení bodované hry, kterou jsem vyhrál. V 16:00 přijel autobus a odvezl nás na Smíchovské nádraží a tam skončila výprava.

Fénix

609 VÁLKY O KVRDLO

1. – 3. listopadu 2024

Výprava pro mne nezačala jako každá jiná, totiž jsem si koupil lambtikka massala wrap místo chicken verze. Ale jinak začala jako každá jiná, na Hlaváku. Jeli jsme do Kaplice, odkud jsme šli do místní klubovny/ základny uprostřed lesů, cestou se nepouštěly žádné písničky, ani nebyl zajímavý program jako na minulém Kvrdlu. Z něhož si také doporučuji přečíst zápis. Dorazili jsme na místo! První se zabydleli Lišáci, potom my netopýři a až nakonec Káňata. Vyspali jsme se bez žádného stavění lego stavebnicí a tlačení auta v noci jako minulý rok. Potom ráno jsme se probudili v příjemných 7:30 a šly se hrát hry! Například klasiky jako přetahování. Ke konci dne byla skleničárna kde jsme zabloudili. K večeri jsme s Minim udělali noky se špenátem. Jako Netopýři jsme byli 2., Lišáci 1. a Káňata byly 3.. Další den se jelo spokojeně domů.

Asterix

„(Pozn. autora – nejlepší zápis v této knize!)“ 🍌

610 JEDNODENNÍ VÝPRAVA

16. listopadu 2024

Píše se 16. listopad roku 2024 a Krhúti vyrážejí do letňanského JumpParku. Sraz byl v 9 hodin na zastávce metra C - Letňany. Vstávat jako do školy. Ráno udělat svačinu (já si udělal míchaný vajíčka) a vyrazit. Když jsme se všichni sešli, tak jsme vyrazili:-) Do JumpParku se musí ze stanice ještě kus dojet autobusem. Vtipné bylo ze nás jako vždy jelo přes 40 a přijel malej bus. Takže jsme se tam všichni narvali a na nikoho dalšího nezbylo místo pro nikoho jiného. Po příchodu do JumpParku jsme museli ještě čekat na lidi, kteří si museli koupit protiskluzové ponožky, aby je vůbec pustili dovnitř. Potom nám rozdali pásky na 1.hodinu skákání. Následovala instruktáž o "správném skákání", věci jako neskákejte na okraje trampolín, neskákejte do kostek pokud si nejste jistí že pod vámi nikdo není a tak dále. Pak už jsme mohli jít objevovat krásu letňanského JumpParku. Trampolíny, molitanové kostky, nafukovací matrace a točící cosi nám bylo zábavou. Po první hodině skákání jsme museli jít pro druhou pásku, abychom mohli jít na druhou hodinu skákání. Tzn: vyjít ze "skákací oblasti", dostat pásku, zase počkat a vyslechnout si přednášku o bezpečném chování v JumpParku (za tu hodinu se to totiž strašně změnilo). Potom nám nic nebránilo v dalším blbnutí. 2.hodina proběhla stejně jako ta minulá. Pak už jsme museli jít.

Naplánované bylo, že dojdeme pěšky až ke klubovně. Takže jsme měli fakt co dělat. "No nic, není čas ztrácet čas" řekl Matěj a šlo se. Po cestě se nám snažil Matěj říkat kudy jdeme, ale bylo to dost nezábavné (Edit: a vtipné samozřejmě:)), poněvadž říkal věci typu: "Tady vidíte první z deseti dětských hřišť kolem kterých dneska ještě půjdeme." "Zde vidíte ZŠ" atd. Ušli jsme 5km. Po těchto 5km nám bylo jasné, že nedorazíme včas. A tak, hlavně kvůli tomu, že byla sobota a Lachťák chtěl jít hrát na kompu, jsme se svezli kus autobusem. Cesta to byla krátká a příjemná. Vystoupili jsme někde v Hostivaři. Šli jsme přes Hostivařskou přehradu. Odtamtud jsme došli pěšky až k sousoší. Nástup a pokřik ukončili za mě podařenou výpravu. #LachtanZaKomp

Napalm

„(Pozn. autora #2

- nejvydatnější zápis v této knize!)“

611 ZIMNÍ ODDÍLOVÝ SNĚM

6. – 8. prosince 2024

Tato výprava začala jako každá jiná, a to srazem v 18:45 na Hlavním nádraží v Praze. Jeli se jako na každém zimním sněmu do Krhútského teritoria v Meziříčí. Výpravu pro nás připravili mladší roveři Kiki, Kamza, Damián. Jako téma bylo Sherlock Holmes a náš úkol byl podle indicií vypátrat vraha, který někoho zabil. Ten někdo byl Karatista/ Ernest Loyd a indicie se získávaly podle umístění v jednotlivých hrách. Bylo několik podezřelých, na které indicie buď prokazovaly nebo naopak vyvracely. Hra na kterou mám největší vzpomínku byla, že jsem večer až za tmy běhal po lese a

odposlouchával rozhovory NPC a při tom nás naháněla vlčata. Během této hry běhal po lese také Trandák, který škrtal křesadlem a furt říkal “Ernest” Mě dokonce jednou vystrašil, když se proti mě rozběhl. A jak už to na sněmech bývá, v sobotu večer byl oddílový sněm, na který jsme museli přinést hromadu dřeva. Vítězný tým, ve kterém jsem byl i já jako jediný odhalil vraha Ernesta Loyda a vyhrál. V neděli jsme uklidili louku, vynesli ohniště v Jurtě a sněmovním ohništi a vyrazili jsme na vlak. Výprava skončila tam kde začala na Hlavním nádraží v Praze, kde na mě čekali rodiče.

Vokoun

612 KRHÚTSKÉ HORY

24. – 26. ledna 2025

Sešli jsme se jako obvykle před klubovnou vlčat kam přijel autobus. Jelo se tradičně do Krkonoš a jelo se hezky. Jelo se hezky do té doby než jsme dojeli a otevřely se dveře do minus tří stupňů a cca alespoň 45 cm sněhu. V tu chvíli jsme pocítili pravý mráz jelikož v Praze bylo příjemných 8 stupňů. Vyzvedli jsme si věci a šli do srubu kde jsme vybalili a zjistili co nám chybí. Já sám jsem zjistil že mi chybí jedna rukavice, která se ani po skončení výpravy nenašla :) A aby toho nebylo málo, tak jsme byli zkásnutý o naše peníze na sjezdovky a to jak Paseky tak Černou říčku a za dopravu. Zakončili jsme večer tím že jsme si dali vlastní večeři a šli spát. Ale nejlepší poznatek asi bude že Mini si oběhl srub bosý, protože dělal bordel (haha). Další den a to tedy ráno jsme trochu zaspali a při rozcvičce jsme museli každý udělat kotoul a vůbec to nebylo příjemný musím říct. Měli jsme rychlosnídani a připravili se na Paseky, na které jsme jeli autobusem. Lachtan koupil permanentky a šli jsme lyžovat!! Jakmile jsme dolyžovali rak jsme šli na autobus a jeli ke srubu kde když jsme přijeli tak nás do hodiny čekala večeře a to byla červená. Zavítala nás také Sněhová vločka a hráli jsme jejich divnou hru jménem “hitl3r”. Potom co Diblýk dostal vařečkou do stehna a měl to obtisklé ještě do druhého rána tak jsme šli spát. Probudil jsem se v neděli, konečně na čas, a na rozcvičce byl kotoul vzad aby se to neopakovalo. Dali jsme si snídani, převlékli se a pěšky vyrazili na černou říčku, kde jsme lyžovali asi 4 a půl hodiny. Pak jsme šli zpátky do srubu, dobalili a šli zpátky k autobusu a hurá domů. Cestou se moc nedělo. Spousta lidí spalo a až jsme dorazili tak jsme se vybalili, měli nástup plus výprava skončila.

Želva

613 DOBÝVÁNÍ KRHÚTSKÉ HORY

28. února – 2. března 2025

Letošní dobývání začalo na Hlaváku, kde byl sraz. Sraz byl v 18:45 u výlezu z metra. Klubovna kde jsme měli spát byla asi kilometr od nádraží, takže po příjezdu na místo jsme šli celkem rychle spát. Celou výpravu nás doprovázel příběh českého polárníka Jana Welzla a jeho cesty na Sibiř. V šest ráno jsme měli jít na východ slunce a nakoupit večeři. Po návratu do klubovny, kde už všichni vstali, jsme si zabalili na celodenní výlet a vyrazili jsme směrem na vlak. Ve vlaku jsme potkali “MASOPUSTY” kteří nám všem dali koláčky.

Výstup na horu jsme začali podél sjezdovky. Při cestě nahoru jsme ovšem zase potkali “MASOPUSTY”. Když už jsme se blížili na vrchol, odstartoval závod. Tím že jsem vyhrál musím psát tenhle zápis. Poté jsme šli po zmrzlé cestě až na vyhlídku, kde byl oběd. Po obědě jsme se rozdělili do dvou skupin. Ta rychlejší šla přes hřeben na vodní nádrž Dlouhé stráně. V této skupině jsem byl i já. Když jsme přišli, už na nás pomalejší skupina čekala, protože šli přímější cestou. Pak už jsme jenom šli dolů. Při této cestě nám svázali nohy ve dvojicích, takže nebyla moc příjemná. Pak už jsme jeli jenom vlakem do klubovny. V neděli se už jenom hrály hry.

Šerif

614 DŘEVÁRNA KUNRATICE

15. března 2025

Tato jednodenní výprava začala srazem na Chodově u výstupu z metra. Po rozdělení do týmů po cca šesti se nám řekly hromady základních informací, pravidel a pak jsme vyrazili do lesa na místo hry. Ani jsme si nestihli odložit věci a už nás svolávali na nástup, kde nám představili CPčka a uvedli nás zpět do příběhu zaklínače. Hned u prvního úkolu nám trval několik pokusů. Dva topivci nám nešli porazit a s lehkou dopomocí jsme je pokořili. Po lekci tance po které jsme byli všichni velice znechuceni začaly jsme se pomalu zapojovat do příběhu. Finální fight byl o tom, že komando veverek napadlo Taned a po rozloučení už jsme odešli domů.

Méďa

615 HRA PO MĚSTĚ LIBEREC

28.–30. března 2025

Výprava začala na Hlaváku v 18:45. Odtud jsme jeli Arrivou do Turnova a z něho kvůli výluce autobusem do Liberce. V Liberci jsme spali ve skautské ubytovně na zdravotně pochybných matracích. Večer se moc nic nedělo. Řekli se pár informací k dalšímu dnu, řešila se traperka a další organizační věci.

Ráno byla klasicky rozcvička, snídaně a balení věcí na celý den chození po městě. Velký rozdíl od ostatních výprav, že jsem si měl vzít telefon a moji bombovou powerbanku. V deset hodin si nás svolali a rozřadili do týmů. Já jsem byl přidělen k Čolkovi. Pak vysvětlili pravidla hry, která byla na způsob Osadníků z Katanu. Hra spočívala že jsi dostal jednu, druhou, třetí obálku s papírem úkolů. Za úkoly co jsi splnil jsi dostal stavební body. Za stavební body jsi mohl stavět cesty na spojování a expanzi a vesnice. Každých 5 minut se házelo kostkou a každé políčko ve tvaru pravidelného šestiúhelníku mělo svoje číslo. Když to číslo padlo a měl jsi vesnici na okraji políčka, tak jsi dostal surovinu co byla na obrázku. Byly 4 různé suroviny a to: ovce, dřevo, kámen a seno. Hrál se o výherní body. Ty šly získat více způsoby a to získáváním diamantů (na herním poli byly políčka s nimi) a každý dával plus 0,5 výherního bodu, vyměňování surovin u obchodníků, kupování mystery kartiček od karatisty, a postavení nejdelší cesty. Celý systém byl ze zázemí organizován a informace nám posílány ve WhatsApp komunitě.

Hrálo se až do tmy, byly i nějaké zajímavé eventy jako třeba zloději (-20% tvých surovin). Cvičení s Matějem nebo stěhování karavany. Až se většina týmů vrátila, tak Želvův tým se stále vracel, protože šli do špatného kostela. Zatímco my si užívali řízečky. Až se vrátil i najedl Želva, tak se vyhlásily výsledky. 1. byl Napalm, 2. jsme byli my a to jen o 1,5 bodu. Pak se šlo spát. Ráno byla rozcvička, snídaně a šlo se uklízet. My jsme uklízeli jídelnu a chodbu. Venku si Vlk s Okounem udělali fotku s poklicemi co našli někde povalovat a byla ta nejvíc *nejvíc* bodovaná hra o štěstí. Vybral sis číslo na dlažební kostce (nevyvážené) a já si vybral čtyřku, a ta téměř nepadala. Skončil jsem docela špatně. Pak už se konečně šlo na autobus do Turnova. Pak zase arrivou do Prahy. Nic extra se nedělo jen cesta vlakem. Podle mě výprava byla skvělá. Byla zábavná a strategická a oceňuji jak těžký asi je zorganizovat takovou výpravu.

Jedna z kartiček co nám padla →

–“Poukaz na přednostní večeři (pro tým)”

Fénix

616 JARNÍ ODDÍLOVÝ SNĚM

11. – 13. dubna 2025

Tato výprava začala jako každá jiná srazem na Hlaváku v 18:45. Všechno vypadalo v pohodě, ale to bychom to nemohli být my, jestli by se nic nepokazilo, ale prvně k tomu, jak vypadala naše cesta. Začala odjezdem našeho vlaku do Mladé Boleslavi, kde se vše pokazilo. Zjistili, že náš vlak měl 75 minut zpoždění, což by znamenalo že bychom nestihli přestup v Mimoně. A také by to znamenalo že bychom z Mimoně museli jít do naší cílové destinace Hradčany pod Ralskem pěšky. Nakonec to dobře dopadlo a našemu vlaku v Mladé Boleslavi se zpoždění snížilo až na 60 minut. Poté jsme dojeli do Mimoně, jak už tady padlo, a z Mimoně do Hradčan. Po pár ušlých km jsme došli na vypůjčený pozemek, kde jsme postavili tarpy a šli spát. Ráno po rozcvičce a snídani si každý vzal malý batůžek a vyšli jsme do Ralska. Šli jsme tam cestu, která byla plná starých hangárů mimo provoz. Celou cestu jsme tam hráli nepřítele, což je hra kde někdo řekne slovo “nepřítel!” a číslo a to znamená, že se musíš před tím, kdo to řekl schovat tak, aby tě z místa, kde to řekl neviděl, a číslo je k to je kolik sekund na to máš. Kousek před obědem jsme také hráli hru na vysílače zprávy, což bylo že dva lidi musí doručit zprávu, a k nim ještě 5 obránců, kteří je chránili a ostatní se snažili je co nejlépe zadržet. Potom byl oběd. A schválně jestli tenhle zápis Matěj čte, jestli jo tak dej vědět Matěji, vsadím se že ne. Po obědě jsme byli zkontrolovat staré opuštěné byty ještě se zdmi polepenými komunistickými novinami. Po tomto záživném výletě jeli na zaslouženou večeři. Pro nás Káňata to byly párky v rohlíku a po večeři byl sněm kde se hodnotila docházka, ale také se tam hrálo na kytaru.

Následoval spánek. Ráno, jako vždy, jsme po rozcvičce a snídani došli na vlak a ten nás dovezl zpět do Prahy.

Vlk

617 TAJEMSTVÍ TRAPEROVY PÁNVE

25. – 27. dubna 2025

Sraz byl jako obvykle na Hlavním nádraží. Když jsme přišli na louku, tak jsme postavili tarpy a šli spát. Ráno jsme se rozřadili do kategorií a začali vařit. První jsme museli vykopat ohniště a zapálit oheň. Čas na vaření byl cca 4,5 hodiny. Jakmile jsme zahladili ohniště a dobovalo se, tak se vyhlásili vítězové. Bohužel jsme vyhráli pouze v jedné kategorii, a to byla kategorie mladší skauti. V ní vyhrál Vlk, Fénix a Kolibřík. Po vyhlášení jsme šli hrát masohry a pár Krhútů šlo zatím sbírat dříví na večerní oheň. Večer byl už zmiňovaný oheň, u kterého se zpívalo. Kdo chtěl, tak mohl jít v 10 hodin spát a kdo zůstal mohl dělat bonusový program. Ráno se zabalily věci, udělaly nějaké práce a šlo se na vlak. Bohužel jsme jeli pozdějším vlakem než obvykle. Proto jsme přijeli do Prahy poměrně pozdě.

Rys

618 DRUŽINOVÁ VÝPRAVA – NETOPÝŘI

9. – 11. května 2025

Den 1. Výprava začala jako každá jiná – na pražském hlavním nádraží zvaném Hlavák. My – neboli Netopýři – jsme vyrazili na nástupiště 6, ze kterého nám jel vlak Os 2566 směr Senohraby. Když jsme vystoupili, dali jsme si fotku před nádražní budovou a vyrazili podél řeky Mníchovky na zříceninu hradu Zlenice, kde jsme přespali kousek za hradem.

Den 2. Ráno jsme se probudili pod širákem. Bylo teplo (a nekápllo). Sbalili jsme se, dali si rozcvičku a vyrazili zpět po břehu podél Mníchovky, kolem Husova kamene, a na rozcestí u Hrušové, kde jsme čekali na Silca a Koníka (Matyáše), a vyrazili jsme směrem k Ondřejovské hvězdárně, kde jsme si dali oběd. Bylo zde i takové malé jezírko, a tak Asterixe napadlo, že si ty pulce, co byli uvnitř, vezme do lahve s sebou.

Když jsme vyšli, cesta byla pořád nahoru a dolů jako na horské dráze. Došli jsme do Mnichovic na Mungovu chatu, kde jsme si rozložili obydlí – bez tarpu (pod širák). Zazlobit šli jen neposedníci, my jsme mohli odpočívat u ohně. Pak, když přišli, jsme si uvařili večeři a šli spát.

Den 3. Ráno jsme se probudili, udělali si rozcvičku a vyrazili směrem na Kolovraty po cyklostezce 0086. V Kolovratech jsme nasedli na S26 směr Háje a ukončili výpravu oddílovým pokřikem.

Panter

618 DRUŽINOVÁ VÝPRAVA – LIŠÁCI

9. – 11. května 2025

Letos jsme jeli do vesnice u Ledče nad Sázavou jménem Kožlí. Bydleli jsme u babičky Havrana a ta se o nás starala přímo královsky. Tak například jsme ke snídaním, svačinám a večerím dostávali bábovky s teplým čajem a k tomu všemu jsme měli i střechu nad hlavou. Řekl bych, že to byla opravdu výhra, co se týče ubytování. V pátek byl sraz v 18:45. Letos to vyšlo moc pěkně v tom smyslu, že všem družinám jel vlak ve velmi podobnou dobu. Jeli jsme společně s Lachtanem a Salámem, takže hned ze začátku bylo jasné, že výprava bude fakt stát za to. Po příjezdu do Ledče jsme ještě museli ujít asi 8 km, takže jsme se do našeho království dostali až po 10 hodině. Po příchodu jsme hned dostali buchtu a teplý čajík. Potom hned na kutě. V sobotu jsme vstávali až po 8 hodině ranní. Zabalili jsme se, nesnídali a vyrazili na náš sobotní výlet. Celkově jsme ušli asi jen 25 km, takže velmi pohodová a odpočinková výprava. Cestou jsme plnili úkoly z Foglarovy stezky, zahráli jsme si frisbee, které se instantně stalo jednou z nejméně oblíbených aktivit, jakou jsme snad kdy dělali. Ještě jsme se stihli vykoupat v řece Sázavě. Po velmi náročném a ukrutně dni plného chůze, hraní si, koupání se a balením jsme přišli domů, samozřejmě úplně zničení, a dali si párky v rohlíku. Potom jsme si ještě (někteří) zahráli deskovky a šli spát. V neděli jsme vstali zase okolo 8 hodiny. Ráno jsme se jen sbalili, poděkovali za všechno a odešli na vlak. Hlavák - cca 14:00. Tato výprava do Kožní byla spíš oddechová. Což je, podle mě, někdy zapotřebí. Je fajn čas od času vyjet pryč z domova a odreagovat se s kamarády a já si myslím, že se to na téhle výpravě náramně povedlo.

Napalm

618 DRUŽINOVÁ VÝPRAVA – KÁŇATA

9. – 11. května 2025

Tato výprava začala jako většina výprav, tedy na Hlavním nádraží. Naším cílem byl Trutnov. V 22:18 jsme projeli do Trutnova, odtud jsme šli 1,5 hodiny na takovou vyhlídku na převisu, kde jsme přespali. V 9:00 budíček, rozcvička, snídaně a odchod. V 10:00 jsme pod vedením Diblíka a dohledem Matěje a Trandáka na cestu. Naším cílem byla dělostřelecká tvrz Stachelberg, největší veřejnosti dostupná tvrz u nás. Měli jsme tam objednanou prohlídku, sestoupili jsme do hloubky 60 metrů, což pro představu je výška dvanáctipatrového paneláku. Poté jsme vyrazili na zříceninu hradu Rechenburk, kde jsem přespali. Bohužel v 5:00 nás musel opustit Matěj. V 8:00 budíček, rozcvička, sbalení věci a odchod. 10:42 nám jel vlak a v 13:42 jsme byli zpět v Praze.

Levhart

619 SRAZ ODDÍLŮ

23. – 25. května 2025

Výprava začala v pátek 23. května v 18:15 na Hlavním nádraží. Nasedli jsme na vlak směrem na Benešov u Prahy. V Benešově jsme přestoupili na bus, který nás dovezl za Keblov na rozcestí, kde jsme vystoupili a šli jsme do tábořiště. Tam nám vedoucí z Poutníků ukázaly naše místa na spaní kde jsme si postavili stany. Pak nás Karatista provedl po tábořišti a mohli jsme jít spát. Budíček byl v 8:00. Proběhlo jsme se cca 200 m k rybníku, kde každý předvedl 1 cvik a opláchli jsme si obličej. Po rozcvičce se každý nasnídal a v 9:30 byl nástup pro všechny. Na nástupu Poutníci zahájily sraz a po nástupu jsme se šly podívat kdo je s kým v týmu. V 10:00 bylo zahájení programu. V první části bylo 10 stanovišť, na každý tým jedno. Na každém stanovišti byl vždy jen jeden tým. První stanoviště byly "šipky", druhé "maraton" (za 10 min. doběhnout co nejdal a zpět), třetí "Lukostřelba", čtvrté "Hobby horsing", Páté "skok daleký", šesté "Hod koulí", sedmé "Atletika" (za 2 min vo nejmíce: drepu, kliku, sedlehu, anglicaku a panáků). Poté co skončili stano byl oběd, guláš a těstoviny, a poté poledni klid. Po polednaku byly sporty. První sport byla "přehazka", druhý "Ringo" (přehazka s kroužkem, ringem), třetí "fotbal", čtvrtý "Tykruh" (každý hráč má meč, kromě chytá e, který má za úkol vzít plyšáka Tukana a k sobě do domečku) a pátý "Basebika" (mix mezi Baseballlem a Vybikou). Po sportech bylo vyhlášení a samostatná večere. V 8:00 byl oheň a scénky. Po scénkách se zpívalo a v 10:00 byla večerka, ale u ohně se zpívalo dál. Ráno byl zase budíček v 8:00 ale neběželi jsme až k rybníku. Každý předvedl jeden cvik. Poté byla snídaně a zabalili jsme se. V 11:00 nás na stejném místě čekal bus, který nás vzal do Benešova kde jsme přestoupili na vlak do Prahy. V Praze jsme výpravu ukončili pokřikem.

Puma

620 JARNÍ ODDÍLOVÁ VODA OHŘE

6.-8. června 2025

Ranní rosa nám rozlepila nocí dočista opité oči. Každý paprsek, co si našel cestu klikatým bludištěm našeho tábořiště nám pozvolna vracel barvu do tváří a probouzel rytmus života jak nejlépe dovedl. K ničemu byl veškerý odpor, jenž tělo zhýřeně vedlu proti duši již dávno ztracené na vlnách divoké řeky, ženouc se za přízrakem zítřka. Ani já neuhasil žízeň po vodě jen mrzkým douškem zatuchlé šťávy, jenž mi zbyla po cestě vlakem, leč její složení by s přehledem naplnilo dva takové zápisy. Již nešlo dál nechat sužovat své nitro, živořící po taková léta v prachu velkoměsta, v pouhém odlesku života. Jak znovuzrozený cítí se člověk hozený na vlny řeky tak upřímné a čisté jako je samotný její pramen vysoko v horách. Se vším s čím do řeky vstoupil jako by vlny nadobro odvály směrem který mapy nepoznaly. Jen já zbývám v odraze vodní hladiny ničím neposkvrněn, ničím nespoután. Celé hodiny můžu jen s láskou přemítat z vlny na vlnu a snažit se rozluštit šifru od samotné přírody a najít klíč od dveří k ní, jenž zavřené jsou již po spoustu let. Jen ona sama ví, jak dlouhá by musela řeka být aby vyléčila člověku celý život a ne jen tu chvíli která jako voda uteče za jediný víkend.

Kamzík

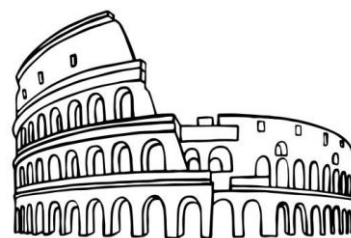

ZÁPISY Z TÁBORA 2025

1. DEN

První den tábora začal překvapivě jinak než ostatní dny. Ráno byl sraz v 7:30 u klubovny vlčat. Na srazu jsme jenom nosili věci z klubovny ven, mezitím co roveři a dospělí naložili věci a bedny do skánie. Poté jsme jenom nastoupili do autobusu, a jeli jsme do našich překrásných Bořic. Po příjezdu do Bořic jsme došli na místo, kde naši hodní a obětaví roveři už vyložili věci na zem. Dále začala velmi oblíbená aktivita: Vynášení věcí a tee-peeovky z kontejneru. Výnos věcí proběhl překvapivě celkem rychle. Poté následovala svačina, ke které byly chleby s pomazánkou. Poté, co jsme vyložili věci z kontejneru, tak začala práce. Práce se rozložila do skupin. První dělala zásobák a hangár, druhá skupina dělala marodku a třetí (což byli naši milovaní roveři) latry. Po těchto pracích následovala teepka, samozřejmě vlčecí. Po vlčecích teepkách jsme se vrhli na teepka velkého oddílu. Potom se pomalu začalo stmívat, tak jsme se šli vykoupat. Následovala večeře, před kterou nám řekli že naši slavní, moudří, opěvovaní a hodní roveři postavili latry hned 1. den. K večeři byly buřty a poté jsme šli hezky spinkat.

Užovka (pro Diblíka)

2. DEN

Tento 2. táborový den se odstartoval, jako každý jiný, budíčkem v 8:00. Dnes bylo na plánu posunovat stavění tábora zase o kus dál. To jest práce, práce a práce. Byl jsem opět přiřazen do týmu na stavbu kamen, takže mi bylo jasné, že je to práce na celý den. Jediný rozdíl od minulého roku byl ten, že jsem letos musel jít natěžit jíl. Jíl se těží vlastně jednoduše. Skočíte do potoka, vykopete díru, vytěžíte jíl a odvezete ho do kuchyně. Bohužel to letos, samozřejmě, nebylo bez potíží. Celá kuchyně je o 2 metry posunutá a tak jsme museli přesunout i základy. Jen samotné přesunutí trvalo víc než hodinu. Nakonec jsme, k překvapení mnohých, kamna stihli do večerky. Večer byl, jako každý 2. den, sněm. 1. táborový sněm.

Napalm

3. DEN

Tento den opravdu začal jako každý jiný. Začínalo to asi nějak takhle: Budíček v 8:00 → koupání → čištění zubů → snídaně ke které byl chleba s marmeládou a podmazaný perlou → a tradičně opožděné ranní bubnování :). Na bubnování jsme se dozvěděli program na dnešek a ten zněl následovně: Dopolední program byly malé práce, jelikož vše bylo hotové a po obědě bylo založení Colegíí (týmů), nadále bylo tajné? Dobrovolník zasekl sekeru/ diblík a šli jsme pracovat na pracích jako je trampolína atd... až bylo vše hotové byl oběd a k němu byla červená s těstovinami. Po obědě byl poledňák a až jsem dopoledňákovali tak si nás Cézár spískl na uvítací scénku na náměstí a nadále “vylosování” týmů. Já jako šéf týmu jsem dostal: Vokouna, Vlka, Tygra a Viskaču. Pak jsme jako dar od Cézara dostali mapu a 1 náhodně zvolenou budovu. Já dostal Tabernu 📖 což znamenalo → extra přiděli jildla na závěrečné ale to jsme ještě nevěděli do doby než nám to vysvětlili. Dále byl ještě program a to byl dvou-blokový sportík (jupíííí), hráli se tedy hrady a po večeři byl fotbal a po něm koupání a s ním i 1. táborový sněm.

Želva

4. DEN

Tento den pro většinu lidí včetně mě začal krajně neobvykle a to probuzením v 1 ráno na tvrďárnu. Úkol spočíval v tom, že jsme měli vytáhnout tenisák ze vsakovačky. Po splnění jsme měli jít spát. Ráno bylo klasicky koupání, ke snídani byly chleby s pomazánkou, pak bubnování a pak pískání. Další na programu byla velká cena v plavání, konkrétně v rychlosti a vytrvalosti, kterou vyhrál Méďa. K obědu byly těstoviny se sýrovou omáčkou. Pak poledňák a bodování pořádku. Pak Kikiho etapa, která začala scénkou, že Kiki, jako senátor, má vytrénovat římskou armádu. Chodilo se po týmech a ti co nebyli na etapě si dělali šípy. Etapa byla na rychlost, začínala u trampolíny, šlo se po fáborcích trasou, která vedla kolem Elka, přes les na louku se suchým stromem a k našemu rybníku. Tam se plavalo na druhou stranu od stavidla. Nejvíc mě našťvalo že Chobot byl línej a rozhodl se neběhat. Skončili jsme 5. Pak byla večeře, Chilli con Carne. Pak byl večerní sportík: Hrady, po skončení koupání, bubnování a konečně spánek.

Fénix

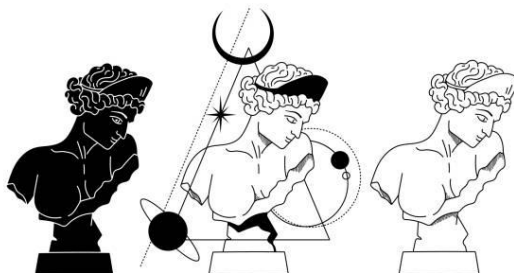
Rekord v celé regatě na čas

1.	Méďa	30s
2.	Šerif	33s
3.	Diblík	34s

5. DEN

Den začal jako každý jiný koupáním, snídaní (chleby s marmeládou), bubnováním a pískáním. Po pískání si pro nás oříšek připravil situaci, kterou jsme měli vyřešit. Spočívala v tom, že tam byla autonehoda, u které bylo pět zraněných. Mezitím týmy, co ji neřešili, dělaly šípy. K obědu byla sýrová omáčka. V 1. odpoledním bloku jsme vyráběli zbraně (meč a míč na provaze) na Krabovu etapu. V druhém bloku byla Krabova etapa. Spočívala v tom, že bylo vyhrazené pole. Na každém konci (2 konce) byl vajling a uprostřed byl míč. Cílem bylo dostat 3x míč do cizího vajlingu. Etapu vyhrál Diblíkův tým. K večeři byly chleby ve vajíčku. Už bylo jenom koupání a bubnování.

Rys

Nejvíce zapamatovaných předmětů v kimovce (20 z 24)

1. – 2.	Netopýr
1. – 2.	Šerif

6. DEN

Dnešní den začal skoro stejně jako ostatní dny. A to skoro stejně myslím to, že byla tvrdárna, na které jsme měli vytahovat tenisáky z kopřiv. Poté byl budíček, a klasické koupání. Po koupání byla dobrá snídaně: chleby s nutelou. U snídaně jsme si mohli užít hození do vody, protože měl Papája 20. narozeniny. Poté následovalo bubnování a pískání. Pískalo se: veni vidi vici. Dále byl nácvik na ocílku a střelbu. Ostatní týmy dělali šípy/nováčkovskou. Dále byl oběd, ke kterému byly bramborové šišky s masem a zelím. Po obědě byl klidný poledňák, a po bodování pořádku byla skvělá scénka s divadlem. Na tuto scénku jsme etapu neměli, ale bylo to moc hezké. My jsme dostali Nikovu etapu a scénku s archimédovým zákonem. Etapa spočívala v tom, že jsme s vlčaty jezdili po rybníce a luštili různé šifry, abychom jsme se potom pořádně naučili Archimédův zákon. Ke svačině byly jablka a etapa byla na oba odpolední bloky. Po etapě byla večeře, ke které jsme dostali ovesnou kaši. Dále bylo vyhodnocení etapy a koupání. Den jsme pomalu ukončili večerním koupáním a večeří.

Užovka

Noční signalizace

(Vše chytily:)

Užovka
Rys
Čolek

7. DEN

Tento den začal jako každý jiný: budíček → koupání → čištění zubů → snídaně. Ke snídani byly chleby s paštikou a ramou. Pak následovalo bubnování. Po bubnování následovalo pískání - výsledek: Caesar nám dal hudbux. Poté bylo rozdělení ohně ze špalku. Byly zde tři týmy, zbytek šel na dřevo do sněmáče. Ke svačině byl puding (posledních pár kousků, takže to byl boj) a Jogobella s rohlíkem. Po svačině se role prostřídaly. Nejrychlejší byl Diblík (19 min). Pak následoval oběd - guláš s těstovinami. Poté jako vždy poledňák. Po poledňáku bylo bodování a Jézova etapa - cílem bylo postavit nosítka, která unesou jedno vlče. Etapa se protáhla až do 8. dne, ale o tom už zase někdo jiný. Ke svačině byla okurka. Po svačině se finišovalo na nosítkách. K večeri bylo lečo s chlebem. Pak bylo koupání a bubnování. No bylo toho dost. Dobrou noc.

PS: V noci bude bordel!

Panter

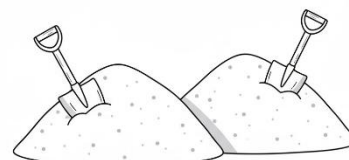
Rekordy v rozdělení ohně ze špalku

1.	Diblík	19:53 min
2.	Méďa	20:27 min
3.	Čolek	22:55 min

10. DEN

Den začal jako každý jiný koupáním. A pak k snídani byli srandy do Mlíka, po bubnování jsme šli do Bořic a odtud jeli do Písku. Tam jsme dojeli na nejbližší zastávku u bazénu. U bazénu jsme se setkali s tvrdáky. Po nástupu kde jsme si objednali rohlíky se šunkou. Pak jsme šli do bazénu Kde panter měl narozky tak jsme ve 12:45 skočily do vody mezitím jsme pendlovaly mezi velkým a malým bazénem. Po bazénu jsme šli jako vždy na náměstí přes Putimskou bránu. Kde jsme dostali rohlík se šunkou. Potom byl rozschod někteří začli nevím kde ale ja jsem začal kebabem kde jsem si dal box s hranolkami pak jsme šli do PPP obchodní dům (větnamci). Tam to bylo tak trochu vykoupené a ve druhém patře byla taková důchodkyně která tě tam sledovala a když sos přesunul byla ti hned v patách dole bylo bodně hodně málo věcí ani ten kýbl cheeseballů tam nebyl. Po PPP jsme šli do Army shopu kde si chobot nakoupil za 300 kč. Potom jsme se rozdělily Já šel do mraveniště kde jsme udělali „dá se říct Řím“. Když byl konec tak jsme my neboli Já Lubour, tygr Šnek havran a Asterix jsme šli napřed ale nešli jsme na náměstí ale na Autobusové nádraží před tím nás stopl Kiki kde jsme se dosvědělí že jsme v pytly protože jsme nebyly na srazu a proto nás čekala hlídka a otazník. Otazník znamená že když uděláš chybu tak nejedeš na výlet. Pak jsme jeli do tábora kde bylo nepovinné koupání a k věci Jum jum polívka

Viskača

11. DEN

Den začal jako normálně písničkou. Akorát že lilo jako z konve Po koupání byla (překvapivě) snídaně. Chleby s Nutellou. Po bubnování se řeklo že bude UK – znalce Prahy protože přšelo. Znalec prahy byl až do svačin. Po byla zdravotvěda s Karatistou. Ta trvala do oběda, ke kterému byla znojemská. Po poledňáku přestalo pršet, takže byla Tintinova etapa při které se chodilo po blízkém okolí na stanoviště, na kterých byli tři možnosti na výběr kam jít. Ta trvala až do večere – zbytek znojemské a krupicová kaše. Po večeri bylo bubnování které probíhalo jako normálně dokud Tintin neřekl že začíná noční část jeho etapy. V té se muselo chodit do remízku nad vlčecí loukou. Tam byli roveři kteří dávali hvězdičky ze kterých se stavěla souhvězdí, která se nasbírala při odpolední části etapy. Pak se šlo spát.

Indián

31 lilí & 43 pražských památek poznal:

1.	Šerif
----	-------

27 rostlin rozpoznal:

1.	Asterix
----	---------

12. DEN

Dvanáctý táborový den začal klasickým způsobem, budíčkem ve formě hraní na kytaru. Po budíčku následovalo ranní koupání. V rybníku byla dnes obzvlášť studená voda. Po obeplutí boje, které bylo díky teplotě vody přímo rekordní, jsme se šli převléknout a vyčistit zuby. Poté následovala snídaně, ke které byly chleby s Májkou. Po snídani bylo ranní bubnování, na kterém jsme dostali informace o dnešku, o nichž jsme za pár hodin zjistili, že jsou pravdivé jen z poloviny. Řekli že odpoledne budeme dělat univerzálního Krhúta a odpoledne Matějova etapa. Následovalo pískání morseovky, které bylo trochu znepokojivé. Pískalo se totiž: „Nezačíná Závěrečka. Začíná skleničkárna.“ Jak zapískali, tak se stalo. Nezačala závěrečka a začala skleničkárna. Na této skleničkárně bylo zajímavé to že nebylo po týmech, ale po družinách. Každá družina dostala okruh, který měla do oběda dojít. My (Netopýři) jsme dostali okruh Galie, který byl až ke Škvořeticím. Během skleničkárny byla svačina, kterou jsme my nestihli, což docela bolelo na srdíčku. Poté následoval oběd, který jsme bohudík stihli. K obědu bylo kuře na paprice. Poté tradičně následoval poledňák, po kterém bylo bodování úklidu. Následovala Matějova etapa, ve které jsme stavěli silnici s kameny. Po etapě jsme se vrátili do tábora kde byl ještě před večerí prostor pro Nováčkovskou, šípy a dokončování zápisů. Potom byla večere, ke které bylo vepřové na mrkvi s brambory. Potom byla pro zájemce možnost sauny a pro ostatní bylo po chvíli večerní koupání. Po koupání bylo večerní bubnování, po kterém už se šlo spát.

Kolibřík

13. DEN

Ke snídani jsme měli chleby s májkou potom jsme šly na bubnování tam jsme si připoměli nováčci kteří nemají hotovou nováčkovskou pak jsme měly virábění s kvaki ja si ho nemohl účastnit protože jsem vařil obět bila čína potom jsme viráběli štíti na formaci želva my jsme byli pátí šlo o to že se viráběli štíti a koutone a pak se pomocí všech lidí s tíma házely po nás tenisáki moc příjemní to nebylo mněli sme k večeři jsme měli segedínský guláš.

Lubor

15. DEN - NÁVŠTĚVÁK

Tento den začal jako každý jiný, až na to, že se na ranní koupání se šlo povinně s botama. Rodiče měli podle plánu vyjíždět od devíti hodin ráno. Někteří rodiče tu byli dříve a někteří později. Moji rodiče přijeli cca v 9:30. Poté co rodiče splatili můj dluh z jarní vody a zaplatili zálohu na vodu, zběžně jsem je provedl po tábořišti, a jelo se do Prahy.

První věcí, kterou jsem udělal, byla, že jsem otevřel mobil a zkontroloval kolik zpráv mi za těch 15 dní naskákalo. Největší extrém byl na třídní skupině, kde jsem měl něco přes 300 nepřečtených zpráv. Jen co jsem si je přečetl a odpověděl na všechny zprávy, zapnul jsem Spotify a nevypnul ho až do konce cesty.

V Praze nás máma hned hnala do sprchy, ale před ní byl čas hodit bombokláda do normálního splachovacího záchodu. Když jsem se dostatečně vyvrhl byl čas na pořádnou baštu, protože jsme zašli do Pho Nusle a tam jsem si dal Pho mix, ze které jsem se dobře najedl. Na obědě s námi byli i teta se strejdu, od kterých jsem se dozvěděl, že neumím psát čitelně a že museli luštit dopis co jsem jim posílal. Po obědě jsem se s nimi s tatkou a Kolibříkem hledat po večerkách v našem okolí Royalcrown a asi po 6ti nezdařených návštěvách jsme šli domu a táta pro Royalcrown někam dojel. Když jsme dorazili domů šel jsem asi tak na hodinu hrát na bicí.

Dále byla večeře a pak jsme si zabalili věci, které jsem chtěl vrátit na tábor a jelo se. Cestou jsem samozřejmě poslouchal hudbu. Poslední písnička kterou jsem slyšel byla Adieu od Rammsteinu z alba Zeit z roku 2022. Když jsme přijeli Na tábořiště zjistil jsem, že nepřijede Mini kvůli angíně. Nakonec nepřišel ani Silco s chobotem. Jinak to byl velký klasický Návštěvák.

Vokoun

Nejlepší střelec ze vzduchovky:

1.	Vokoun	35 b.
2.-3.	Vlk, Indián	28 b.

18. DEN

18. den začal jako každý jiný, k snídani byli chleby s paštikou. Dopoledne jsme dělali velké ceny střelba z luku, rozdělování ohně z ocílky, poznávačka Prahy a luštění šifer. Tento den měl Koník narozeniny, tak byly ke svačině dorty Marlenka. Po svačině jsme kromě dodělávání velkých cen zkoušeli sportovní přetahování lana s Tintinem. K obědu byly snažebé chleby s vajíčkem, takže se všichni přežrali. Na konci poledňáku jsme byli na nově zavedeném třetím povinném koupání, dále byla Damiánova etapa. Při etapě musel být vždy jeden člověk ze dvojce slepý a chodily po stanovištích kde za úkly sbíraly kredity. Kdo měl nejvíc kreditů tak vyhrál. Dále po svačině se dělali šípy a zápisy. K večeři byli šunkofleky a večer byl klasický večerní sportík – KRHBALL. Později v noci jsme byli vzbuzeni na šíp odvahy, naše týpko šlo spýt protože ho máme všichni.

Čolek

Rekord přeskoků na švihadle:

1.	Napalm	194
2.	Kolibřík	183
3.	Koník	177

(za 1 minutu?)

19. DEN

Tento den začal jako včerejší probudili nás tak, že mlátili 2 pokličkami o sebe potom jsme běžely kelku a tam měly rozcvičky po rozcvičce jsme se koupaly po koupání byla snídane chleba s medem po snídani bylo bubnování potom pískání pak jsme měly jet do Horažďovic teď ale byl to vtip místo toho byly rukodělny po rukodělkách se řeklo že nebude šťáva (kvůli obesitě) v zájmu hry potom byla atletika hod granátem krikeťákem diskem vrh koulí a švihadlo, ale před atletikou byla svačina jogurt s rohlíkem k obědu bylo kari po poledňáku se šlo koupat potom se četlo a potom nasledovala karatistova etapa šibu po etapě byla večeře šodo po koupání byl čas na bubnování a hned jsem šel spát protože nám zkrátily budíček o 45 minut, protože jsme jeli do Horažďovic.

Šnek

☐☐☐☐ HORAŽĎOVICE ☐☐☐☐

20. DEN

Tento den jsme se probudili trochu dříve, než je zvykem. Měli jsme jet do Horažďovic. Já jsem si na tenhle den dal 2. orlí pero. Na snídani, kterou jsem si nedal, byly chleby namazané paštikou. Po snídani bylo bubnování a vyrazili jsme do Horažďovic. Šlo se jako vždy přes boudu u křížku, Holušice a Mužetice do Sedlice, kde nám po 10 jel vlak. Zde jsem měl první záchvat hladu. Tadytím vlakem jsme jeli do Strakonice a odtud do cíle. Cesta trvala něco okolo hodiny. Ze zastávky v Horažďovicích jsme šli na náměstí kde byl rozchod. Před tím jsme však šli do Penny kde byla pro ostatní svačiny formě rohlíku se šunkou. Hned po rozchodu jsme já, Čolek, Levhart a okoun šli na kebab, který jsem si dal do batohu na večer, abych o něj nepřišel. Pak jsme šli zase k penny,

kde jsme nakoupili hodně zásob na zítřejší očekávanou závěrečku. Naší další zastávkou bylo Tuty a s levhartem jsme šli koupit rádia k Vietnamci. Cestou jsme však potkali hodně levnou a dobrou pekárnu, takže jsem zde nakoupil hodně pečiva a pokračovali k vietnamci. Zde ale žádné rádio neprodávali, takže jsem ztratil naději na rádio na závěrečce. Pak už byl sraz a šlo se zpátky na vlak. Cestou zpět mě chytla druhá vlna hladu. Chvilí po návratu bylo bubnování a já 2. orlí pero udělal. Poslední věcí před spaním byla obrovská žranice.

Šerif

21. DEN

Dnešní den nezačal jako každý jiný začal v 5:00 tím že roveři začali bubnovat a chodit budit do týpek a začali nám říkat ať jdeme k trampolíně na závěrečnou scénku. Tím že byla poslední tak byla nejlepší vystupovali tam i bohové a Caesar samozřejmě závěrečná scénka závěrečná hra takže po scénce se šlo do jídelny na vysvětlení. Potom co hra byla vysvětlena tak začala hra mi jsme začali na pedoposedu. Hra se hrála 6x6 hodin. O prvním šesti hodinovém úseku jsme došli až do ostrovce. Potom druhý a třetí úseky byly nezajímavé ale čtvrtý jsme si vzali odvoz do Lomu a vzal nás Matěj v autě, cestou l remízku. Pátý a šestý úseky byly nudné mi jsme byly poslední ale měl jsem za sebou svoji první závěrečku.

Tygr

Rekord hod tenisákem:
hod diskem:
hod granátem:
vrh koulí:

Díblík	36 m
Díblík	14,8 m
Díblík	43,3 m
Netopýr	8,4 m

ZÁVĚREČKA - TÝM ČOLEK

1. blok: Šli jsme směr Bořice. Z počátku jsem si myslel že to bude jednoduché najít všechny zkleničky. Ale zmílil jsem se (došli jsme do ostrovce).

2. blok: Šli jsme směr Brambůrka, začalo se rozpařovat slunce a všem začalo být strašné vedro což nebylo příjemné pro chůzi.

3. blok: Směr Škvořetice opět bylo vedro, ale k večeru se začalo ochlazovat. V cedule Fort Hery jsme potkali Karatistův (Želvův tým) se kterým jsme se dali do řeči.

4. blok: Šli jsme směr Kwaki byla teplá a bezvětrná noc na obloze zářil oranžový měsíc. Nic jiného se nestalo.

5. blok: Šli jsme směr skruž za Liškou, byla strašná mlha a rosa což znemožňovalo suché oblečení.

6. blok: Šli jsme směr Lom naopak však bylo vedro a obcházelí jsme místa na kterých jsme měli problém najít skleničky.

Havran

ZÁVĚREČKA - TÝM DIBLÍK

Den nezačal jako každý jiný. Vzbudili nás v 5:00, tak že Kiki začal bubnovat. V jídelně nám dali lékárníčky a mobily. Také nám řekli jak bude probíhat (bylo 6 bloků po 6 hodinách a po každém bloku jsme se museli vrátit do tábora s minimálně 15 penězi). První blok jsme šli do Malčic a dále do Cerhonic a okolí. V druhém bloku (11:00-17:00) jsme šli do Holušic a Mužetic. Třetí blok jsme si naplánovali velký okruh. V Cerhonicích jsme došli Želvu, který nemohl moc chodit. Čtvrtý okruh jsme poslali Pantera a Šneka jsme poslali spát. Ostatní jsme chodili do 2:00 a pak jsme šli taky spát. Pátý okruh (5:00-11:00) jsme se svezli autem do Škvořetic. Poslední okruh jsme došli na kruháč.

Rys

Střelba z luku (na terč)

1.	Fénix	19 b.
2.	Šerif	16 b.
3.	Koník	15 b.

ZÁVĚREČKA - TÝM ŠERIF

Tato závěrečka začala den po Horažďovicích v 5 hodin ráno. Měli jsme 10 minut na to se obléknout a přijít do jídelny. Zde nám bylo řečeno, že začíná závěrečka. Každý tým dostal lékárníčku, vesty, vytištěnou mapu a seznam na zanačování skleniček. Tato etapa fungovala tím způsobem, že bylo 6 výchozích míst a z každého místa vedly další cesty na další skleničky. Skleničky se dále dělily na pásma, takže ve vzdálenější skleničce byly peníze cennější než v bližší. Celkem byly 3 pásma plus jedno bonusové. Platilo, že v prvním pásmu byly peníze s cenou 1, ve druhém 2 atd. V bonusovém pásmu byly peníze s cenou 5. Měli jsme lhůtu na peníze i čas. Museli jsme minimálně přinést 15 mincí. Také jsme dostali 6 hodin na to nazbírat co nejvíce. Bylo 6 šestihodinových částí a na každé jsme museli splnit předešlé lhůty jinak byla penalizace. Naše budovi, které jsme stavěli v průběhu tábora fungovali pouze na 3 úrovních, tak, že jsme z nich dostali bonusy. Nejužitečnější byl amfiteátr, protože to znamenalo, že za nás rover obešel jeden okruh, takže jsme já a kolibřík mohli jít spát. Ostatní dostaly žolíky z lázní, takže by spali tak i tak. nejmladší z mého týmu byl Lubor, který byl nováček, ovšem mě překvapilo, jak chodil. Na bolavé nohy si stěžoval až na konci. Pro mě to byla asi nejdelší závěrečka, protože i s roverskou pomocí jsem spal 3 hodiny a chodil 33. Kolibřík chodil celou dobu výborně a únava byla na něm znát až ke konci. Fénix chodil také dobře ovšem podrážděnost na něm šla znát dříve. Puma si začal stěžovat ze všech nejdříve. Nakonec jsme skončili na krásném třetím místě. Celou závěrečku hodnotím pozitivně protože to, co se nazývalo závěrečkou minulé roky bylo otřesné.

Šerif

Nejrychlejší plavec (od stavidla k molu)

1.	Šerif	40 s
2.	Kolibřík	43 s

ZÁVĚREČKA - TÝM MUNGO

Den nezačal jako každý jiný v 5:00 nás probudili s bubnem a scénkou jak chce Cézár popravít věštce ale božská síla je porazí. V jídelně nám visvětlili pravidla hry (závěrečky) která má 36h. 1. část: Višli jsme unavení z tábora a šli ke Křížku a pak směr Důl v první části jsme bili pomalí ale mě přišlo že dem rychle. po zastávce ve Fort Hery jsem se vraceli do tábora. 2. část: Začala normálně nazbírali jsme hodně peněz (mincí). A při cestě z lesa vedro a v dálce mraky. A za 2min bili u nás začal obří slejvák. A nechali jsme se na začátku odvezt Lachtan k silu. 3. část: Tentokrát jsme šli na Brambůrku směr dálnice pak k třem rybníkům atd. V 3. části mě nejméně boleli nohy a stříleli jsme mušky. 4. část: Dobrej krásnej spánek. 5. část: Nedali jsme si oběd a šli směr Vraňáci pak ke Kvaky. Jednou jsme byli ve vsi a rostomilej pejsek k nám viběhnul a očuchával ty tuny cukru v batohu. 6. část: Šli jsem na Pančár a po pár zastávkách jsme se skrs Vraňáky do tábora a pak virazili k poli prošli jsme kukuřicema a řepkou ke křížku. Vprostřed pole potom hole soutěže s kolečkama a těma hranolkama a klobásama a párkama se vrátili.

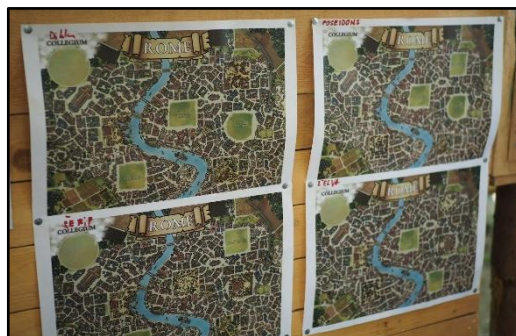
Koník

23. DEN

Tento den začal klasicky budíčkem v 8:00, koupáním a snídaní, ke které byly chleby s nastrouhaným salámem. Po snídani bylo bubnování. Při bubnování se rozdělily práce. Když jsme dopracovali, šli jsme si zabalit bedny. Naše balení přerušila svačina, jogurt a rohlík. Po svačině jsme sundali plachtovku, odvázáli plachtu a rozprostřeli ji a lajningy. Když jsme skončili, dostal jinou práci, např. skládání trampolíny. Práci opět přerušila svačina, brownies a meloun, po které se nadále pracovalo. Ty co neměli nic na práci vzal Karatista do lesa na dřevo. Po skončení prací byla večeře, zbytky porridge nebo brambori s mrkví. Po večeři byl se Svištěm softball a scénka jak bohové svrhli Caesara. Po scénce Tukan všude rozhazovat peníze, ty z etapovky. Bylo koupání, poté večerní bubnování, kde se vyhlašovalo pořadí v etapovce, zpívalo se a šlo se pro odměny, a šlo se v 22:30 spát.

Puma

26. DEN

Den NEzačne jako každý jiný hlavně proto že budíček bude o (add:Time) dřív než normálně pak bude následovat poslední táborové koupání (doufejme že poslední) po koupání bude snídaně (pravděpodobně srandy do mléka) pak bude mít člověk čas si zabalit své spaní pak bude rozdělení prací bude se bourat zásobák, hangár a sněmáč dále naložíme bedny do Scanie která přijede v (add:Time) poté už se bude asi jen odpočívát na louce pak se půjde na autobus do bořic na náves a pak už snad pojedeme domů (do Prahy).

Mungo „(pozn. přepisovatele: tento muž napsal celý zápis v jedné větě. Někdo mu poskytněte odbornou pomoc)“

3 ZLATÉ ŠÍPY - UŽOVKA

1. zlatý šíp: Mlčení je určitě nejtěžší část plnění tří zlatých šípů. Já jsem měl hodně pokusů o to mlčet 12 hodin v kuse. Vždy jsem se prořekl na normálních a instinktivních věcech. To se mi stalo při mém prvním pokusu, kdy jsem zakopl a řekl: „Jaj, kámo“. Nejhorší z toho je určitě komunikace a domlouvání. Papír a tužku se sebou nenosím, takže ukazuju abecedu na prstech. V tom je problém ten, že ostatní musí pochopit, co tím vlastně myslím. Je to celkem zdouhavý a otravný proces. Já jsem zkoušku udělal na druhý pokus, a to (celkem) bez potíží.

2. zlatý šíp: Někdy mám pocit, že druhý zlatý šíp je horší než ten první. Zkouška je jednoduchá, ale někteří lidé (jako já) s tím někdy mají problém. Naštěstí, když jsem to plnil, tak mi Lachtan uschoval nějakou večeři, takže se po bubnování pořádně napapal.

3. zlatý šíp: Poslední zkoušku jsem plnil hned po prvních dvou. Poté, co jsem dojedl buchtičky se šodó, tak jsem si šel zabalit spacák, karimatku, igelit, knížku, baterku, hodinky a Lachtan mi přinesl dvě celt. Přivedl mě na místo, a tam jsem se pod stromem uvelebil. Zabalil jsem se kvůli dešti do dvou celt, a vypadal jsem jako ponorka. Ráno jsem se vzbudil v 6:32, a byl jsem (naštěstí) celý i s věcmi suchý. Chvilku jsem si počel, a poté jsem si zbalil věci, a před budíčkem jsem si dal věci do týpka, a šel jsem na ranní koupání.

Užovka

3 ZLATÉ ŠÍPY - HAVRAN

1. zlatý šíp: Mlčení jsem považoval za nejtěžší zkoušku a taky byla. Zvládnul jsem ho až na třetí pokus, protože jsem zapomínal mlčet a ostatní na mě třeba dávali pohotovové otázky, abych odpověděl.

2. zlatý šíp: Hlad byl možná těžší než mlčení protože vidět ostatní jak jí je bolest pro oči a ke svačině byli ovocný a makový šátečky. Skleničkárna nesměla chybět, o hladu bylo nesnesitelné.

3. zlatý šíp: Přespání bylo docela jednoduchý, když jsem na vybraném místě ulehl tak jsem neměl šanci usnout kvůli hlasitému zpěvu, nakonec jsem ale usnul. Vzbudil jsem se v 5 hodin, tak jsem si dlouho četl, zbalil a vyrazil do tábora.

Havran

3 ZLATÉ ŠÍPY - FÉNIX

1. zlatý šíp: Tento zlatý šíp je podle mě ten nejtěžší, a proto jsem ho splnil až na třetí pokus 16. den a dalo mi to hodně úsilí aby jsem se neprořekl z nepozornosti jako ty pokusy předtím.

2. zlatý šíp: Tento zlatý šíp sám o sobě není tak těžký, ale když jsem celý minulý den snědl dva krajíce chleba a ešák suché rýže kvůli Tvrdárně tak v posledních hodinách to bylo doopravdy mučení a nakonec jsem z Tvrdárny stejně vypadl, a to kvůli tomu že úkol bylo zkonsumovat cibuli co nejrychleji, což jsem nemohl.

3. zlatý šíp: Tento zlatý šíp jsem plnil 18. den, stejně jako hlad. V porovnání s ostatními zkouškami tato byla jednoduchá, Lachtan mě odvedl ke vstupu do Bořic kde jsem nad sebe navěšel celtu a šel spát. Ráno jsem se probudil v 6:40 a do 7:35 jsem si četl „3. vzkříšení Junáka“ a pak jsem vše sklidil a čekal do 8 až se budu moct vrátit.

Fénix

3 ZLATÉ ŠÍPY - ŠNEK

1. zlatý šíp: první zlatý šíp jsem plnil 5. den. Bylo to hodně těžký, protože na mě všichni hodně mluvili (fakt dost), zkrátka celý den jsme hrály hru u který se dva lidi prořekli. Po koupání vydržet už jen chvíli.

2. zlatý šíp: Tenhle šíp byl hrozně těžký, ke svačině byly dortíky ze svatby a k obědu bylo kari (kari mi chutná). Večeři si nepamatuji a nejtěžší bylo nepít šťávu. Sedmého dne jsem ho plnil.

3. zlatý šíp: Třetí zlatý šíp jsem plnil v noci z 17. na 18. den. Lachtan mě dovedl ke vchodu do Bořic, jak odešel, začal jsem budovat (a nešlo mi to). Byl jsem líný a přikryl jsem se celtou a nad hlavou visela druhá. Ráno jsem si v 7 zbalil, do 7:40 jsem byl před vchodem a do 57 jsem byl asi 50 m od tábořiště a 3 minuty jsem běžel na ranní nástup.

Šnek

3 ZLATÉ ŠÍPY - RYS

1. zlatý šíp: Tento zlatý šíp je za mě nejtěžší, ale i přesto jsem ho udělal na 1. pokus. V ten den byla Nikova etapa, na které jsem se málem prořekl.

2. zlatý šíp: Tento šíp jsem plnil hned po 1. K večeři bylo lečo. Sice ho nemám rád, ale po 12 hodinách jsem si ho dal docela rád.

3. zlatý šíp: Tento šíp jsem plnil noc před sněmem. V 11 mě odvedli ke vstupu do Bořic. Rozbalil jsem si věci a pokusil jsem se usnout. Bohužel byla noční etapa. Skončila zhruba v půl jedné. V ten čas jsem usnul. Vzbudil jsem se v 6:30. Už jsem jenom čekal na devátou hodinu, protože byl posunutý budíček.

Rys

3 ORLÍ PERA - MARTIN

1. orlí pero bylo a je asi i nejtěžší, a pro mě i dost zajímavý. 17. táborový den sice nebyl moc extra plný program, ovšem jsem na táboře byl s přítelkyní, takže to bylo velmi vtipné. Dopoledne jsem si dodělával peněženku z kůže, a jen občas mě někdo provokoval, abych promluvil, ale nic moc. Těžká byla paradoxně předešlá noc (mlčí se už od večera). Několikrát jsem se vzbudil a fakt se bál, že jsem se prořekl/mluvil ze spaní. Kluci mě však ráno uklidnili, že neee. Poledňák byl ještě jednoduchý, však co následovalo potom... Mates se rozhodl jet za Vločkama a pomoci jim se stavbou tábora, tak nás naverbovali a jeli jsme. Bylo dost zajímavé stavět masivní jídelnu, rošty a podobně a do toho se snažit něco vysvětlovat. Pomáhal nám i hlavní inženýr Šemík a celé organizovala VeVe - náramně jsem si pokecal. Bylo fakt náročné to nekomentovat, a s tím souhlasil i Vítek, tak radši mlčel se mnou. Aby toho nebylo málo, pro dobrý pocit jsem se ještě rozhodl řídit cestou zpátky, rovnou na bubnování, kde mé mlčení skončilo.

2. orlí pero - hlad takový, až jsem ochutnal i tenhle papír „(v zápisu jsou kousance od zubů autora, pozn. přep.)“. Na večer před jsem se ovšem nažral zapečenými těstovinami a pak ještě těsně před bubnováním proteinovou tyčinkou. Oznamil jsem plnění a už po pár hodinách přišel první hlad, a to proto, že na můj pokyn jsme hráli a zpívali. Pak ještě s Vítkem jsme si dali sólo/duo až do půlnoci, protože potom nastalo postupné buzení dětí na šíp odvahy. Pouze 4 bojovníci byli tak odvážní a když už se vzbudili, tak to i zvládli ujit. My jsme usínali až po 2. hodině a ráno po Caesarovské šílené rozcvičce přišla druhá vlna hladu. Snídaně chleba s medem od Kraba, tak jsem si dal alespoň teplou vodu po vzoru Damiána. Hned po zacinkání na oběd přišel další nával hladu, ale pořád pohoda. Mezitím jsem si s Aničkou zastřílel ze vzduchovky a proplul si kolem rybníka. Po poledňáku přijela Monča s koněm, tak jsme si zajezdili po louce a byla to zábava. Svačiny jsem ani neřešil, jen byla mrkvička a tu jsem si schoval v teepku. Horší byla večere. Mé milované buchtičky se šodou, jak voněly i vypadaly fakt báječně! Všechno snědli krhútští hladi, ovšem já měl zásobu od kamarádů a po bubnování porval 2 litry šoda...

3. orlí pero též nemohlo být tak běžné, píšu to na latríně ještě dlouho předtím, než mě měl Karatista vzbudit. Já byl vzhůru stejně celou noc. „Vím, že by se to do zápisu dávat nemělo, ale protože byla zajímavá každoroční akce v Radobyčích, kde se zpívalo a tančilo, řekl jsem si, že to bude fajn tam jít, zůstat celou noc a užít si to!“ Pro jistotu batůžek se všemi věcmi na plnění zkoušky jsem si vzal sebou, kdybych vyrážel odtamtud - nevyšlo. O to víc jsem se bavil, jenže už jsem skoro 24h na nohou, po tom, co jsem spal 1,5h + 5h kvůli závěrečce. Teď mě čeká velká cesta a nepozorovaně musím dojít na tato místa:

1. Starý opuštěný kostel v Pacelicích (na kopci)
2. Hora Velký Kosatín (Boudy za Miroticemi, též na kopci)
3. Kamenný kříž u Malčic (za Vraňákami)

Následné zápisky jsou z celého dne, autenticky jak jsem je po cestě psal: **6:00** - Bohužel už je venku značné světlo, takže se bude plnit zkouška obtížněji a hodně přemýšlím, že to někde zakempím a pár míst obejdu pak v noci. Neříkám, že nejsem z té minulé zničený, protože to bylo fakt šílený, ale super šílený! **7:15** - Mezi polem před Škvořeticema jsem našel spadlý, ale obsypaný strom třešněmi. Dal jsem si vydatnou snídani s výhledem na krajinu, a už mě solidně bolí záda... jsem propocen a lehce vyzchýzovaný většinou zvíří. **7:55** - Tyvado! Nade mnou letí dva parašutisté a za mnou na cestě se objevil týpek s něčím obřím (psem/koněm) na vodítku ****děsivé****. Už i blízky střet s autem byl a z lesa jsem vylezl 10 m od posledního domu vesnice. **8:35** - Dosažen starý kostel v Pacelicích, doslova jsem se brodil bažinou a pak plížil celým obilným polem, protože na kraji stál člověk s autem a něco vyváděl. **9:25** - Překonána další velká silnice, chvíli přestávka (zzz) a teď jen dlouhou lesem skrz Buzičky a Zbuzy směr Mirodice. **11:30** –

Jsem skoro u Stráže, další větší silnice a běh skrz hořčičné pole. Nalezeno snad už vše druhů ovoce. Teď i borůvky, předtím jahody, maliny, ostružiny... nakonec i rybíz, špendlíky a višně. **12:00** - Zabíjí mě Slunce, ostružiní a vysoká tráva (!) po které mám rozřezané celé nohy. Narazil jsem omylem na oboru uprostřed lesa, takže celkem nebezpečné, plížit se kolem chatek hustým borůvkám a víte jaký jsem hlad. **Od 13:00** - Jedu na úsporný režim kompletně! **14:10** - Vyškrábal jsem se na horu (Velký Kosatín), dal spinx, hot, běh doluu, vedro a žádná voda skoroo. **16:15** - Rapidně klesla čistá voda a našel jsem rybníček/potok s hrází a přepadem hned vedle silnice. Potom co jsem se v něm vykoupal (mega zchladil).. Byl jsem donucen načerpat tu fekální vodu do lahve, vyfiltrovanou přes šátek. Nechutná tak zle a mám jí mnoho. **17:20** - Spatřen smrtelník na kraji pole, kam jsem chtěl jít (před Strážovicemi) a ani po půlhodinové přestávce v mraveništi červených mravenců se moc nehnul z místa. Rozhodl jsem se ho (ji) obejít a hoodně krčit v poli. **18:00** - Nalezen obří rybník mezi poli, který absolutně není na mapě, a potom 2x-3x sprint přes louku kolem Strážovic, protože žádná pole v dohledu (ale naštěstí ani auto). **18:35** - Teď jsem zakempil v remízku před Bořicemi s rozhledem, protože tu traktor mega seká celé pole! Tak uvidím, co s tím vyvedu. **20:00** - Doručil jsem zprávu ke studánce a traktor jsem vyřešil 40min spánkem. **21:10** - Už kempím v lesíku za Vraňákama (těsně před kamenným křížem u Malčic) a čekám až padne tma, abych tam mohl dojít a proplížit se kolem Vraňáků zpět do remízku k nám nad tábor. **22:30** Skončilo bubnování, hodně jsem toho slyšel z tábora, ale po chvíli upadl ke spánku a až ráno se vzbudil - splnil!

Martin Dřevolezec

***zápisy ze zbylých dnů byly rozdány, ovšem dodnes je nikdo nenapsal a nedonesl..**
poprosím o dodání do kroniky!

Za Krhúty: **Martin DŘEVOLEZEC**

ÚČASTNÍCI TÁBORA A ZÁROVEŇ POŘADÍ VE VELKÝCH CENÁCH 2025

Výsledné pořadí	Jméno/ přezdívka	Součet pořadí	1. VC (Sk. klasika)	2. VC (Oheň)	3. VC (Orientace)	4. VC (Poznání)	5. VC (Zdatnost)	6. VC (Střelba)
1.	Šerif	35	4	4	1.	1.	4	1.
2.	Kolibřík	45	2.	10	4	2.	5	8
3.	Napalm	51,5	7	5,5	2.	17	2.	2.
4.	Vlk	66,5	8	12	5	9	9	9,5
5.	Užovka	69,5	1.	3.	9,5	16	3.	21
6.	Díblík	70	9	9	11	11	1.	13
7.	Rys	75	3.	2.	7	5	19	23
8.	Fénix	77	6	8	14	3.	17	12
9.-10.	Čolek	83	12	5,5	13	15	11,5	11
9.-10.	Mungo	83	13	13	18	6	10	7
11.	Puma	84	10	17	20	4	16	3.
12.	Koník	89,5	18	11	9,5	21	8	6
13.	Asterix	90	17	14	8	10	21	4
14.	Měďa	98,5	5	15,5	3.	28	6	26
15.	Netopýr	99	11	7	23	14	7	17
16.	Želva	100,5	14	1.	22	20	11,5	20
17.	Viskača	111	22	20	15	12	13	14
18.	Indián	113,5	16	15,5	24	7	22	15
19.	Levhart	115,5	20	25,5	21	18	15	5
20.	Vokoun	120,5	23	18,5	25	8	23,5	9,5
21.	Lubor	125,5	24	18,5	12	22	14	22
22.	Panter	132,5	19	27	17	13	23,5	16
23.	Šnek	133	25	22	16	19	20	19
24.	Havran	136,5	21	23	6	25,5	25	18
25.	Tygr	141,5	26,5	21	19	23	18	24
26.	Mini	145,5	15	25,5	26	25,5	26	27,5
27.-28.	Chobot	160	28	24	27	25,5	28	27,5
27.-28.	Silco	160	26,5	28	28	25,5	27	25

TĚŠÍME SE PŘÍŠTĚ!

KRHÚTI

KRHÚTI

